

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 625

гр. София , 13.09.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-1 в закрито заседание на тринадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Спасова

като разгледа докладваното от Румяна Спасова Търговско дело № 20211100901844 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Сдружение „Б.Ф. С.“ срещу 189 бр. футболни клубове със седалища в различни населени места в Република България.

Ищецът заявява, че предявява отрицателен установителен иск, че ответниците нямат право да свикат общо събрание на членовете на Б.Ф. С. /„Конгрес“/ по реда на чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС.

Ищецът счита, че има интерес от предявяване на отрицателен установителен иск преди провеждане на Конгрес, свикан на основание искане от лица, които нямат право да го свикат, тъй като се нарушават и застрашават интересите на БФС, защото създава неяснота относно легитимно взетите решения на основното управително тяло на сдружението, както и че подобни решения съществено затрудняват функциите на БФС, вменени му от Закона и Устава. Твърди, че искането за свикване на Конгрес възниква само, ако бъде направено от 183 клуба /1/3 от общо 551 клуба/, а в случая искането е подкрепено чрез редовно изразена воля от страна на 156 клуба, които представляват по-малко от 29% от членовете на БФС. Посочва, че по тази причина клубовете, подписали искането не притежават право на свикване на Конгрес – правото на свикване на Конгрес от определен брой клубове възниква и съществува само, ако е подкрепен от минимално изискуемия се от Устава брой клубове, съответно ако не е подкрепено от достатъчен брой клубове, подобно право не съществува. Твърди, че горните факти са били съществуващи и доказани по време на разглеждане на т.д. № 1736/2021 г. на СГС, ТО, VI-24 състав и по което с решение съдът е постановил свикване на Конгрес на 12 октомври 2021 г., и при постановяване на решението съдът не е обсъдил по никакъв начин тези факти, като включително не е обърнал внимание на представените доказателства. Счита, че от това следва, че не съществува право на клубовете, подписали редовно искането /а именно само 156 клуба/, да искат свикване на Конгрес на БФС, тъй като броят им не отговаря на изискването на чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС. Посочва, че ответниците нямат право да искат свикване на Конгрес при посочен в поканата дневен ред, както и че дневният ред в искането е в нарушение на Закона за физическото възпитание и спорта. Ищецът твърди, че е налице

правен интерес да предяви иска, тъй като евентуално провеждане на Конгрес на основание несъществуващо право на свикване, което привидно се основава на чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС безспорно би довело до вземане на незаконосъобразни решения, които подлежат на отмяна и които засягат правната му сфера.

Ищецът иска да се постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответниците, че същите нямат право да искат свикване и провеждането на Конгрес /общо събрание/ на основание чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС, тъй като подаденото искане е неправено от по-малко от 1/3 от членовете на БФС и дневния ред в искането е незаконосъобразен и в противоречие с Устава на БФС.

С исковата молба е поискано допускане на обезпечение на предявения иск чрез налагане на обезпечителна мярка – забрана за провеждане на Конгрес на БФС на основание несъществуващо право на свикване.

Съдът, като взе предвид изложените твърдения в исковата молба и заявления петитум, намира следното:

Съгласно чл. 124, ал. 1 ГПК всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за упражняване на правото на иск, за която съдът следи служебно.

За правния интерес като положителна процесуална предпоставка за допустимост на установителния иск, съдът изхожда от направените в исковата молба фактически твърдения.

В разглеждания случай ищецът предявява отрицателен установителен иск, с който цели да установи със сила на пресъдено нещо, че ответниците – 189 бр. футболни клубове нямат право да искат свикване и провеждане на Конгрес /общо събрание/ на БФС на основание чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС. Съгласно чл. 26, ал. 1, изр. 1 ЗЮЛНЦ общото събрание се свиква от управителния съвет по негова инициатива или по искане на една трета от членовете на сдружението.

Ищецът излага твърдения, че такова искане за свикване е отправено от членове на сдружението, образувано е производството и по същото съдът е постановил решение, с което е уважил искането за свикване на Конгрес на БФС, въпреки че правото от страна на клубовете е упражнено незаконосъобразно.

Видно от изложените твърдения в исковата молба и заявления петитум с предявения отрицателен установителен иск ищецът оспорва правото на ответниците да направят искане за свикване на общо събрание на сдружението, с което по същество цели преразглеждане на вече постановеното решение по т.д. № 1736/2021 г. на СГС, ТО, VI-24 състав в охранително производство, което е недопустимо да бъде направено чрез предявяване на иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, а би подлежало на проверка при вписване на взети решения на общо събрание, респективно при предявен иск по чл. 25, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

Наред с това настоящият съдебен състав счита, че за ищеца не съществува право да атакува като несъществуващо правото на отделни негови членове да искат свикване на общо събрание, тъй като БФС представлява сдружение, в което са обединени лица за осъществяване на дейност с нестопанска цел, в което, не се спори, че членуват и посочените като ответници – футболни клубове, срещу които е предявен искът. Не се твърди, че ответниците не са в членствени правоотношения с ответника, а се оспорва тяхно право,

което е предвидено в закон и което е упражнено от тях в друго производство, следователно ищецът, като обединение на определен брой лица, предявява иск срещу част от тези лица, без да твърди, че същите на са му членове.

Съдът намира също така, че правото, съответно отсъствието на такова, на членове на сдружението, да искат свикване на общо събрание подлежи на проверка едва при искане за вписване по партидата на сдружението на решения, взети на общо събрание, а не подлежи на разглеждане като самостоятелен иск, какъвто е процесният и то предявен по искане на сдружението. За ищеца липсва правен интерес от самостоятелно отричане на право на ответниците като членове на сдружението да свикват общо събрание като процедурата по свикване на събранията ще подлежи на проверка в производство, в което настоящият ищец винаги ще има качеството на ответник.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск се явява недопустим и подлежи на връщане на основание чл. 130 ГПК.

По искането за обезпечение съдът съобрази, че обезпечение на иск се допуска тогава, когато предявеният иск е допустим и вероятно основателен, когато е налице обезпечителна нужда и когато поисканата обезпечителна мярка съответства на заявената обезпечителна нужда. С оглед недопустимостта на предявения иск, искането за допускане на обезпечение следва да се остави без уважение.

Предвид изложеното и доколкото не е налице правен интерес за ищеца от предявяване на установителен иск, че ответниците нямат право да свикат общо събрание на членовете на Б.Ф. С. /„Конгрес“/ по реда на чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФС, исковата молба подлежи на връщане, а искането за допускане на обезпечение следва да се остави без уважение.

Така мотивиран Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК исковата молба с вх. на СГС № 16278/10.09.2021 г., образувана на 13.09.2021 г., подадена от **Сдружение „Б.Ф. С.“** срещу 189 бр. футболни клубове със седалища в различни населени места в Република България, поради недопустимост на предявения иск за установяване, че ответниците нямат право да свикат общо събрание на членовете на Б.Ф. С. /„Конгрес“/ по реда на чл. 26, ал. 1, изр. 1, предл. 2 ЗЮЛНЦ във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от Устава на БФ и **ПРЕКРАТЯВА** производството по т.д. № 1844/2021 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-1 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Сдружение „Б.Ф. С.“ за допускане на обезпечение на предявения иск.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски градски съд: _____